

תת"ע 15295/08/22 - מדינת ישראל נגד ראמי שקור

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 15295-08-22 מדינת ישראל נ' שקור
תיק חיצוני: 10158051218

לפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ראמי שקור

החלטה

1. הנאשם נשפט בהיעדרו בתאריך 22.11.2022, לאחר שלא התייצב לדיון אליו הוזמן.
2. הנאשם מבקש לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו. לטענתו כי ביקש שדבר הדואר יישלח ישירות למשרד של בא-כוחו ולא לכתובתו, מוסיף וטוען כי אם היה מקבל את הזימון היה מתייצב לדיון אך לא קיבלו. עוד טוען שמאחר ולא ביצע את העבירה, קיים חשש לעיוות דין.
3. המשיבה מתנגדת לבקשה ומציינת כי ההזמנה לדיון נמסרה למיופה הכוח של הנאשם ולפיכך המדובר בזימון כדיון.

דיון והכרעה

4. דין הבקשה להידחות.
5. טרם אתייחס לגופו של עניין, אציין כי לא מצאתי לקיים דיון בבקשה בנוכחות הצדדים. מאחר ולא מצאתי הצדקה לכך במקרה הנוכחי. ברע"פ 8427/17 מ"י נ' סאלם (25.3.18), סיכם כב' הש' שהם את ההלכה הנוהגת בעניין:

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר. קיום דיון כאמור הוא חריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר. עם זאת, על בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה".

הנאשם לא נימק ולא הצביע על טעמים המצדיקים קיומו של דיון במעמד הצדדים ואף לא הצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין.

6. לגופו של עניין, מבלי לקבוע מסמרות באשר לחובתה של המאשימה לזמן נאשמים גם ממשרד באי-כוחם מקום בו הם דורשים זאת, הרי שעניין זו נועד להסיר את החשש שמא דבר הדואר לא יגיע למועדו. מקום בו דבר הדואר

הגיע ליעדו וההזמנה לדין אינה מבוססת על חזקת המסירה המתמצת בסימון נמסר למיופה הכוח. כמו כן, הטענה כי התבקשה שליחה של דבר הדואר לבא-כוחו אינה מבוססת, בהיעדר ראיה או מסמך בעניין.

7. הנאשם זומן לדיון הראשון מכתובתו הרשומה וההזמנה נמסרה ע"י מיופה כוח עם חתימתו. לא די בטענות כלליות בדבר אי קבלת ההזמנה כדי להצדיק ביטול פסק הדין. יפים לעניין דבריו של כב' הש' שוהם: **"כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין"** (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018)).

8. בנוסף, כפי העולה ממערכת נט המשפט, גזר הדין נשלח לנאשם ונחשב כנמסר לו בתאריך 9.12.2022 לאחר שהוא סירב לקבלו והוא הודבק על דלת ביתו.

9. הטענה כי החתימה על האישור אינה משתייכת לנאשם ואין לדעת למי שייכת, דינה היה לעלות ולהתברר בבית משפט קמא, ואולם לא זו בלבד שהטענה לא הועלתה במועדה, אלא שגם לא הוצגה לה כל אסמכתא תומכת; משכך, לא ראיתי מקום לשעות לטענה זו, שנטענה בפניי כלאחר יד, שעה שעומדת מנגד החזקה בדבר תקינות המעשה המנהלי, ומשלא ניתן על ידי הנאשם כל הסבר מבוסס.

10. בנוסף, טענות הנאשם בדבר כשלים ברישום הדו"ח הינן טענות כלליות הנוגעות למהימנות השוטר, אשר הייתה עומדת למבחן לו היה מתנהל הליך; אך אין בהן כדי להצדיק השבת הגלגל לאחור. הדברים נכונים במיוחד שעה שהנאשם כלל לא מצרף לבקשה את הדו"ח על מנת שניתן יהיה לבחון את הטענות.

11. אשר על כן, הבקשה נדחית ופסק הדין יעמוד על כנו.

12. זכות ערעור כחוק.

13. להודיע לצדדים

ניתנה היום, א' כסלו תשפ"ד, 14 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.